

Poz. 730

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 marca 2014 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o obligacjach

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 216, poz. 1824),
 - 2) ustawą z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 2124),
 - 3) ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 1316),
 - 4) ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538),
 - 5) ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539),
 - 6) ustawą z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 231, poz. 1547),
 - 7) ustawą z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316),
 - 8) ustawą z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075),
 - 9) ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 178, poz. 1061),
 - 10) ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o obligacjach (Dz. U. Nr 129, poz. 731),
 - 11) ustawą z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 433)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 12 marca 2014 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 14 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 216, poz. 1824), który stanowi:

„Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 – w zakresie dotyczącym art. 2d, art. 1 pkt 25 i 26, art. 6 pkt 2 oraz art. 8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;

- 2) art. 17 ustawy z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 2124), który stanowi:

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;

- 3) art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 1316), który stanowi:

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 4) odnośnika nr 1 oraz art. 225 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993),
- 2) dyrektywy Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993, L 168 z 18.07.1995, L 290 z 17.11.2000 i L 35 z 11.02.2003),
- 3) dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz. Urz. WE L 84 z 26.03.1997),
- 4) dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. Urz. WE L 184 z 06.07.2001, L 96 z 12.04.2003, L 345 z 31.12.2003 i L 390 z 31.12.2004),
- 5) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. WE L 35 z 11.02.2003),
- 6) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003),
- 7) dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003),
- 8) dyrektywy Komisji 2003/125/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesów (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003),
- 9) dyrektywy Komisji WE 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób, mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanym transakcjach (Dz. Urz. WE L 162 z 30.04.2004).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawę z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 26 października 2000 r.

o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej.”

„Art. 225. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 5) odnośnika nr 1 oraz art. 128 ust. 1–4, ust. 6 i ust. 8 oraz art. 131 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/34/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. Urz. WE L 184 z 06.07.2001, Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003, Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003 oraz Dz. Urz. WE L 390 z 31.12.2004);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003);
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003);
- 4) dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.”

„Art. 128. 1.^{a)} Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

2. Pozostają w mocy, z zastrzeżeniem ust. 3–5, skutki dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. Nr 111, poz. 937, Nr 132, poz. 1108, Nr 143, poz. 1199 i Nr 163, poz. 1362).

3. Do prospektu emisyjnego:

- 1) obejmującego papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 2, udostępnionego do publicznej wiadomości przed dniem wejścia w życie ustawy – stosuje się przepisy dotychczasowe;
- 2) dotyczącego programu obligacji w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 75 ustawy, o której mowa w ust. 2, obejmującego papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 2, udostępnionego do publicznej wiadomości przed dniem wejścia w życie ustawy – stosuje się przepisy dotychczasowe w okresie do dnia upływu terminu ważności ostatniego, udostępnionego do publicznej wiadomości przed dniem wejścia w życie ustawy, prospektu danej emisji obligacji objętej danym programem obligacji;

^{a)} Utracił moc z dniem 18 grudnia 2007 r. w zakresie, w jakim stanowi podstawę do zastosowania art. 96 ust. 1 pkt 2 do stanów faktycznych zaszłych w czasie obowiązywania ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. Nr 111, poz. 937, Nr 132, poz. 1108, Nr 143, poz. 1199, Nr 163, poz. 1362 i Nr 183, poz. 1538), na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 grudnia 2007 r. sygn. akt P 43/07 (Dz. U. Nr 235, poz. 1734).

- 3) dotyczącego programu obligacji w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 75 ustawy, o której mowa w ust. 2, obejmującego papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 2, których emitentem jest:
 - a) jednostka samorządu terytorialnego albo
 - b) bank, jeżeli łączna wartość emisji tych obligacji, w okresie kolejnych 12 miesięcy, liczona według ceny emisyjnej, stanowi mniej niż 50 000 000 euro lub równowartość tej kwoty w złotych, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień ustalenia ceny emisyjnej tych obligacji– stosuje się przepisy dotychczasowe w okresie do dnia zakończenia ostatniej emisji obligacji w ramach danego programu obligacji;
- 4) dotyczącego programu obligacji w innych przypadkach niż określone w pkt 3, albo programu listów zastawnych w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 75 ustawy, o której mowa w ust. 2, obejmującego papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 2, których emitentem jest instytucja finansowa z siedzibą w państwie członkowskim – stosuje się przepisy dotychczasowe w okresie do dnia upływu terminu ważności ostatniego, udostępnionego do publicznej wiadomości przed dniem 31 grudnia 2008 r., prospektu danej emisji odpowiednio obligacji lub listów zastawnych, objętej programem obligacji albo programem listów zastawnych;
- 5) obejmującego papiery wartościowe, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 6, dopuszczone do publicznego obrotu na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 2, nieudostępnionego do publicznej wiadomości przed wejściem w życie niniejszej ustawy – stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. W przypadku gdy prospekt emisyjny obejmujący papiery wartościowe niebędące papierami wartościowymi, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 6, dopuszczone do publicznego obrotu przed dniem 1 lipca 2005 r. na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 2, nie został udostępniony do publicznej wiadomości przed dniem wejścia w życie ustawy – emitent lub wprowadzający jest obowiązany do sporządzenia prospektu emisyjnego, uzyskania jego zatwierdzenia oraz udostępnienia go do publicznej wiadomości, w trybie i na warunkach określonych w niniejszej ustawie, przed odpowiednio rozpoczęciem oferty publicznej lub uzyskaniem dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym.”

„6. Do dnia 31 grudnia 2008 r. prospekt emisyjny dotyczący programu obligacji albo programu listów zastawnych w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 75 ustawy, o której mowa w ust. 2, których emitentem jest instytucja finansowa z siedzibą w państwie członkowskim, mających być przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może być sporządzony, udostępniony do publicznej wiadomości i aktualizowany na podstawie przepisów dotychczasowych, według wyboru emitenta, przy czym udostępnienie do publicznej wiadomości ostatniego prospektu danej emisji odpowiednio obligacji lub listów zastawnych, objętej programem obligacji albo programem listów zastawnych, nie może nastąpić później niż w dniu 31 grudnia 2008 r.”

„8. Pozostają w mocy zgody i zezwolenia udzielone przez Komisję przed dniem wejścia ustawy w życie.”

„Art. 131. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 6) odnośnika nr 1 oraz art. 5 i art. 9 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 231, poz. 1547), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/25/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz. Urz. WE L 142 z 30.04.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 2, str. 20);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. WE L 390 z 31.12.2004);
- 3) dyrektywy Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiającej szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (Dz. U. UE L 69 z 09.03.2007).

Niniejsza ustawa zmienia ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach i ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”

„Art. 5. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, sankcją administracyjną wymierza się według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą byłaby względniejsza dla strony postępowania.”

„Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 47 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.”;

- 7) odnośnika nr 1 oraz art. 28 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz. Urz. UE L 145 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 7, str. 263, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/48/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 1);
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/49/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 201);
- 4) dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 02.09.2006, str. 26).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 25 października 1990 r. o zwrocie majątku utraconego przez związki zawodowe i organizacje społeczne w wyniku wprowadzenia stanu wojennego, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 29 marca 2001 r. o zasadach i formach uregulowania zobowiązań Skarbu Państwa wynikających z orzeczeń Społecznej Komisji Rewindykacyjnej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym i ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”

„Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 46a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie w terminie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 8) art. 14 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075), który stanowi:

„Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 9) art. 104 i art. 123 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 178, poz. 1061), które stanowią:

„Art. 104. 1. Jednostki sektora finansów publicznych, z wyłączeniem jednostek określonych w art. 9 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, posiadające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy udziały w spółkach, akcje spółek i obligacje wyemitowane przez podmioty inne niż Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, przekazują je na rzecz Skarbu Państwa, reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w ciągu 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w zakresie określonym w art. 84 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz jeżeli odrębne przepisy stanowią inaczej.”

„Art. 123. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 13 pkt 3–5, art. 95, art. 101 ust. 3 i art. 120, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 10, art. 11, art. 18 pkt 1, art. 25, art. 43, art. 49 i art. 50, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r.;

- 3) art. 2 pkt 3, art. 3, art. 5, art. 6, art. 8, art. 13 pkt 1, 2 i 6, art. 14, art. 18 pkt 2 lit. b i pkt 3 lit. b i c, art. 20, art. 21, art. 23, art. 28, art. 34, art. 36, art. 39 pkt 2–6, art. 40, art. 41, art. 45 pkt 1 i 6, art. 46 pkt 1 lit. a i lit. c–e oraz pkt 2–5, art. 57 pkt 2, art. 58, art. 59 pkt 1–3, art. 60, art. 63, art. 65 pkt 3–5, art. 66 pkt 1 lit. a i pkt 2, art. 67 pkt 1, art. 78, art. 79, art. 80 pkt 3 oraz art. 81, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.;
 - 4) art. 16, art. 17 pkt 6, art. 39 pkt 1 i art. 70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
 - 5) (uchylony);
 - 6) art. 33, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.”;
- 10) art. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o obligacjach (Dz. U. Nr 129, poz. 731), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 11) odnośnika nr 1 oraz art. 7–9 i art. 11 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 433), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (Dz. Urz. UE L 327 z 11.12.2010, str. 1).”

„Art. 7. Emitenci papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym denominowanych w euro o jednostkowej wartości nominalnej równej co najmniej 50 000 euro lub papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym denominowanych w walucie innej niż euro, o jednostkowej wartości nominalnej stanowiącej w dniu emisji równowartość co najmniej 50 000 euro, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym co najmniej w jednym państwie członkowskim przed dniem 31 grudnia 2010 r., do czasu gdy są przedmiotem obrotu na tym rynku, informacje, o których mowa w art. 56 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, sporządzają, według wyboru emitenta, w języku wymaganym przez państwo macierzyste oraz w językach wymaganych przez państwa przyjmujące albo w języku angielskim.

Art. 8. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, sankcją administracyjną wymierza się według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą byłaby względniejsza dla strony postępowania.

3. Do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym akcji spółki, której inne akcje tego samego rodzaju są dopuszczone do obrotu na tym samym rynku regulowanym, jeżeli proponowanie nabycia lub wydanie tych akcji nastąpiło w celu realizacji uprawnień posiadaczy innych papierów wartościowych tej spółki, oraz praw do tych akcji – stosuje się przepisy dotychczasowe, o ile akcje będące przedmiotem dopuszczenia zostaną wydane w ramach warunkowego lub docelowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki, uchwalonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. W okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych oraz do pozostającej w związku z nią akcji promocyjnej, prowadzonych na podstawie:

- 1) prospektu emisyjnego albo memorandum informacyjnego, zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy albo
- 2) memorandum informacyjnego, którego równoważność została stwierdzona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, albo
- 3) opublikowanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy memorandum informacyjnego niewymagającego zatwierdzenia przez Komisję albo stwierdzenia jego równoważności

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych oraz do pozostającej w związku z nią akcji promocyjnej rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku gdy subskrypcja lub sprzedaż nie wymagała, zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, dokumentów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 12 marca 2014 r. (poz. 730)

USTAWA

z dnia 29 czerwca 1995 r.

o obligacjach

Art. 1. Ustawa określa zasady emisji, zbywania, nabywania i wykupu obligacji.

Art. 2. Obligacje mogą emitować:

- 1) podmioty prowadzące działalność gospodarczą, posiadające osobowość prawną, a także spółki komandytowo-akcyjne,
- 1a)¹⁾ spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
- 2) gminy, powiaty, województwa, zwane dalej „jednostkami samorządu terytorialnego”, a także związki tych jednostek oraz miasto stołeczne Warszawa,
- 3) inne podmioty posiadające osobowość prawną, upoważnione do emisji obligacji na podstawie innych ustaw,
- 4) instytucje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska lub Narodowy Bank Polski, lub przynajmniej jedno z państw należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), lub bank centralny takiego państwa, lub instytucje, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy regulujące działalność takich instytucji na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i zawierające stosowne postanowienia dotyczące emisji obligacji

– zwane dalej „emitentami”.

Art. 3. Przepisy ustawy nie mają zastosowania do obligacji emitowanych przez:

- 1) Skarb Państwa;
- 2) Narodowy Bank Polski.

Art. 4. 1. Obligacja jest papierem wartościowym emitowanym w serii, w którym emitent stwierdza, że jest dłużnikiem właściciela obligacji (obligatariusza) i zobowiązuje się wobec niego do spełnienia określonego świadczenia.

1a. Przez papiery wartościowe emitowane w serii rozumie się papiery wartościowe reprezentujące prawa majątkowe podzielone na określoną liczbę równych jednostek.

2. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, może mieć charakter pieniężny lub niepieniężny.

3. (uchylony).

4. (uchylony).

Art. 5. 1. Obligacja powinna zawierać w szczególności:

- 1) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 2) nazwę (firmę) i siedzibę emitenta, miejsce i numer wpisu do właściwego rejestru albo wskazanie jednostki samorządu terytorialnego, związku tych jednostek lub miasta stołecznego Warszawy, będących emitentem;
- 3) nazwę obligacji i cel jej wyemitowania, jeżeli jest określony;
- 4) wartość nominalną i numer kolejny obligacji;
- 4a) opis świadczeń emitenta, ze wskazaniem w szczególności wysokości tych świadczeń lub sposobu ich ustalania, terminów, sposobów i miejsc ich spełniania;

¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o obligacjach (Dz. U. Nr 129, poz. 731), która weszła w życie z dniem 6 lipca 2011 r.

- 5) oznaczenie obligatariusza – przy obligacji imiennej;
- 6) ewentualny zakaz lub ograniczenie zbywania obligacji imiennej;
- 7) datę, od której nalicza się oprocentowanie, wysokość oprocentowania, terminy jego wypłaty i miejsce płatności – jeżeli warunki emisji przewidują oprocentowanie, oraz warunki wykupu;
- 8) (uchylony);
- 9) zakres i formę zabezpieczenia albo informację o jego braku;
- 10) miejsce i datę wystawienia obligacji;
- 11) podpisy osób uprawnionych do zaciągania zobowiązań w imieniu emitenta, przy czym podpisy te mogą być odtwarzane sposobem mechanicznym.

2. (uchylony).

3. (uchylony).

4. Do obligacji dołącza się arkusz kuponowy oprocentowania, jeśli warunki emisji to przewidują, oraz arkusz wykupu obligacji.

Art. 5a. 1. Obligacje mogą nie mieć formy dokumentu, w przypadku gdy emitent tak postanowi.

2. Prawa z obligacji niemających formy dokumentu powstają z chwilą dokonania zapisu w ewidencji i przysługują osobie w niej wskazanej jako posiadacz tych obligacji.

3. Podmiotami upoważnionymi do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 2, są:

- 1) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych SA;
- 1a)²⁾ spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586);
- 2)³⁾ firma inwestycyjna;
- 3) bank.

4. Umowa zobowiązująca do przeniesienia praw z obligacji niemających formy dokumentu przenosi te prawa z chwilą dokonania w ewidencji zapisu wskazującego osobę nabywcę i liczbę nabytych obligacji.

5. W przypadku, gdy nabycie obligacji niemających formy dokumentu nastąpiło w wyniku zdarzenia powodującego z mocy prawa przeniesienie praw z tych obligacji, zapis w ewidencji jest dokonywany na żądanie nabywcy.

6.⁴⁾ Obligacje niemające formy dokumentu mogą być również rejestrowane, na podstawie umowy zawartej przez emitenta z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A., w depozycie papierów wartościowych prowadzonym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W takim przypadku do powstawania oraz przenoszenia praw z obligacji stosuje się przepisy tej ustawy dotyczące praw ze zdematerializowanych papierów wartościowych.

Art. 5b. W przypadku obligacji niemających formy dokumentu, prawa i obowiązki emitenta i obligatariuszy są określone w warunkach emisji.

Art. 5c. (uchylony).⁵⁾

²⁾ Dodany przez art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316), która weszła w życie z dniem 21 października 2009 r.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 109 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539), która weszła w życie z dniem 24 października 2005 r.

⁴⁾ Dodany przez art. 5 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁾ Przez art. 109 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 6. 1. Jednostki samorządu terytorialnego oraz miasto stołeczne Warszawa mogą poręczać zobowiązania wynikające z obligacji emitowanych przez:

- 1) inne jednostki samorządu terytorialnego, związki tych jednostek oraz miasto stołeczne Warszawę,
- 2) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjne, w których dana jednostka samorządu terytorialnego lub miasto stołeczne Warszawa dysponuje odpowiednio ponad 50% głosów na zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu,
- 3) przedsiębiorstwa, dla których organem założycielskim jest jednostka samorządu terytorialnego lub miasto stołeczne Warszawa

– do wysokości 15% dochodów jednostki samorządu terytorialnego planowanych w roku, w którym następuje udzielenie poręczenia.

2. Udzielenie poręczenia wymaga uchwały odpowiednio organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego lub Rady miasta stołecznego Warszawy.

Art. 7. 1. Do ustanowienia hipoteki stanowiącej zabezpieczenie roszczeń obligatariuszy wystarcza oświadczenie woli właściciela nieruchomości. Wpis w księdze wieczystej powinien wskazywać w szczególności:

- 1) uchwałę lub oświadczenie emitenta o emisji obligacji i jej datę;
- 2) sumę, na którą ustanawia się hipotekę;
- 3) liczbę, numery i wartość nominalną obligacji;
- 4) sposób i wysokość oprocentowania obligacji, o ile jest ono przewidziane;
- 5) terminy i sposób wykupu obligacji.

Obligatariuszy imiennie się nie oznacza.

1a.⁶⁾ Przed rozpoczęciem emisji obligacji emitent jest obowiązany zawrzeć w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowę z administratorem hipoteki, który wykonuje prawa i obowiązki wierzyciela hipotecznego we własnym imieniu, lecz na rachunek obligatariuszy. Administratorem hipoteki może być także bank pełniący funkcję banku reprezentanta. Do administratora hipoteki przepisy art. 31 ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

1b.⁶⁾ Do administratora hipoteki nie stosuje się przepisów art. 68² ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2013 r. poz. 707, z późn. zm.⁷⁾).

2. Protokół umorzenia wykupionych obligacji, sporządzony przez notariusza, jest tytułem do wykreślenia hipoteki, ustanowionej w celu zabezpieczenia wierzytelności obligatariuszy.

3. Do przeniesienia obligacji zabezpieczonej hipoteką przepisu art. 245¹ Kodeksu cywilnego nie stosuje się.

Art. 8. 1. Emitent odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązania wynikające z obligacji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Emitent może ograniczyć w treści obligacji swoją odpowiedzialność za zobowiązania wynikające z tych obligacji do kwoty przychodów lub wartości majątku przedsięwzięcia, do których obligatariuszowi służy prawo pierwszeństwa na zasadach określonych w art. 23a (obligacje przychodowe).

Art. 9.⁸⁾ Emisja obligacji może nastąpić w trybie:

- 1) oferty publicznej, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382);

⁶⁾ Dodany przez art. 5 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075), która weszła w życie z dniem 20 lutego 2011 r.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 830, 941, 1289 i 1641.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 433), która weszła w życie z dniem 23 kwietnia 2013 r.

- 2) oferty publicznej, o której mowa w art. 3 ustawy wymienionej w pkt 1, obligacji, do których nie stosuje się przepisów tej ustawy;
- 3) proponowania nabycia obligacji w inny sposób niż określony w pkt 1 i 2.

Art. 10. 1. Propozycja nabycia, o której mowa w art. 9 pkt 2 i 3, zawiera dane, które stosownie do rodzaju emitenta i obligacji pozwalają na ocenę sytuacji finansowej emitenta. Emitent zobowiązany jest do udostępnienia informacji dotyczących w szczególności:

- 1) celów emisji, jeżeli są określone;
- 2) wielkości emisji;
- 3) wartości nominalnej i ceny emisyjnej obligacji lub sposobu jej ustalenia;
- 4) warunków wykupu;
- 5) warunków wypłaty oprocentowania;
- 6) wysokości i formy ewentualnego zabezpieczenia i oznaczenia podmiotu udzielającego zabezpieczenia;
- 7) wartości zaciągniętych zobowiązań na ostatni dzień kwartału poprzedzającego udostępnienie propozycji nabycia oraz perspektywy kształtowania zobowiązań emitenta do czasu całkowitego wykupu obligacji proponowanych do nabycia;
- 8) danych umożliwiających potencjalnym nabywcom obligacji orientację w efektach przedsięwzięcia, które ma być sfinansowane z emisji obligacji, oraz zdolności emitenta do wywiązania się z zobowiązań wynikających z obligacji, jeżeli przedsięwzięcie jest określone;
- 9) zasad przeliczania wartości świadczenia niepieniężnego na świadczenie pieniężne.

2. W przypadku ustanowienia zastawu lub hipoteki jako zabezpieczenia wierzytelności wynikających z obligacji, emitent zobowiązany jest poddać przedmiot zastawu lub hipoteki wycenie przez uprawnionego biegłego. Wycena przedmiotu zastawu lub hipoteki powinna być udostępniona wraz z danymi, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 9 pkt 2 i 3, emitent prowadzący działalność dłużej niż rok jest obowiązany udostępnić sprawozdanie finansowe, sporządzone na dzień bilansowy przypadający nie wcześniej niż 15 miesięcy przed datą publikacji warunków emisji, wraz z opinią biegłego rewidenta.

4. Emitent zobowiązany jest do udostępniania obligatariuszom rocznych sprawozdań finansowych wraz z opinią biegłego rewidenta w okresie od dokonania emisji do czasu całkowitego wykupu obligacji.

5. W przypadku emisji obligacji przez jednostki samorządu terytorialnego, ich związki oraz miasto stołeczne Warszawę, wymagania określone w ust. 3 i 4 uważa się za spełnione poprzez udostępnianie ostatniego rocznego sprawozdania z wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego wraz z opinią regionalnej izby obrachunkowej oraz odpowiednio kolejnych rocznych sprawozdań wraz z opiniami regionalnej izby obrachunkowej.

6. W przypadku emisji obligacji przez instytucje finansowe, o których mowa w art. 2 pkt 4, wymagania określone w ust. 3 i 4 uważa się za spełnione poprzez udostępnianie ostatniego rocznego sprawozdania finansowego wraz z opinią biegłego rewidenta.

Art. 11. W przypadku emisji obligacji w sposób, o którym mowa w art. 9 pkt 2, emitent zamieszcza w warunkach emisji ogłaszanych w dzienniku ogólnopolskim informacje określone w art. 10.

Art. 12. 1. Termin do zapisywania się na obligacje nie może być dłuższy niż 3 miesiące od dnia rozpoczęcia emisji w sposób, o którym mowa w art. 9 pkt 1 lub 2.

2. W ciągu dwóch tygodni od dnia zamknięcia publicznej subskrypcji emitent dokona przydziału obligacji, zgodnie z zasadami określonymi w warunkach emisji.

3. W przypadku emisji, o której mowa w art. 9 pkt 3:

- 1) termin na przyjęcie propozycji nabycia wynosi 3 tygodnie od dnia jej otrzymania, chyba że emitent określi inny termin;

- 2) termin składania kolejnych propozycji nabycia obligacji nie może być dłuższy niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszej propozycji;
- 3) termin dokonania przydziału obligacji wynosi 6 tygodni od dnia złożenia ostatniej propozycji nabycia, chyba że emitent określi w warunkach emisji krótszy termin.

Art. 13. 1. Emitent może określić w warunkach emisji minimalną liczbę obligacji, których subskrybowanie jest wymagane dla dojścia emisji do skutku (próg emisji), a gdy emitent jest spółką akcyjną albo spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, próg ten określa także w uchwale o emisji obligacji.

2. Jeżeli w terminie wyznaczonym do zapisywania się na obligacje nie zostanie subskrybowana co najmniej taka liczba obligacji, która spowoduje osiągnięcie progu emisji, uważa się, że emisja nie doszła do skutku.

3. O niedojsściu emisji do skutku emitent jest obowiązany, w terminie dwóch tygodni od ustalonego terminu przydziału, zawiadomić w dwóch dziennikach, w tym jednym regionalnym, lub listami poleconymi wszystkich subskrybentów, wzywając ich jednocześnie do odbioru – począwszy od dnia ogłoszenia lub wysłania listu poleconego – wpłaconych kwot. Emitent zapewnia możliwość odbioru wpłaconych kwot w miejscu ich wpłaty. Obowiązek emitenta zapewnienia możliwości odbioru wpłaconych kwot w miejscu ich wpłaty ustaje po upływie trzech miesięcy od dnia rozpoczęcia wypłat.

Art. 14. Obligacje mogą być imienne lub na okaziciela.

Art. 15. Obligacje nie mogą być wydawane przed ustanowieniem zabezpieczeń przewidzianych w warunkach emisji.

Art. 16. 1. Obligację można zbyć jedynie bezwarunkowo.

2. Emitent może, w warunkach emisji, wprowadzić zakaz lub ograniczenie zbywania obligacji imiennej.

Art. 17. (uchylony).

Art. 18. (uchylony).⁹⁾

Art. 19. 1. Jeżeli obligacja przyznaje obligatariuszowi prawo do udziału w zysku emitenta, szczegółowe warunki i zasady udziału powinny być określone w warunkach emisji, a tekst tych warunków powinien być złożony w sądzie rejestrowym właściwym dla emitenta.

2. Jeżeli emitentem jest spółka akcyjna albo spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wzmianka o prawie obligatariusza do udziału w zysku podlega wpisaniu do *rejestr*u handlowego¹⁰⁾.

3. Rozporządzenie przez emitenta zyskiem w sposób sprzeczny z warunkami emisji jest bezskuteczne wobec obligatariuszy.

Art. 20. 1. O ile statut spółki tak stanowi, spółka może emitować obligacje uprawniające do objęcia akcji emitowanych przez spółkę w zamian za te obligacje, zwane dalej „obligacjami zamiennymi”.

2. Obligacje zamienne nie mogą być emitowane poniżej wartości nominalnej i nie mogą być wydawane przed pełną wpłatą.

3. Uchwała o emisji obligacji zamiennych i akcji wydawanych w zamian za te obligacje podlega zgłoszeniu do *rejestr*u handlowego¹⁰⁾. Wzmianka o uchwale wskazująca maksymalną wysokość podwyższenia kapitału akcyjnego podlega wpisowi do rejestru. Data przydziału i wydania obligacji nie może być wcześniejsza niż data wpisu.

4. Uchwała o emisji obligacji zamiennych powinna określać w szczególności:

- 1) zakres przyznanego prawa oraz warunki jego realizacji, w tym rodzaj akcji wydawanych w zamian za obligacje;
- 2) sposób przeliczenia obligacji na akcje, z tym jednak, że na każdy jeden złoty wartości nominalnej obligacji może przypadać najwyżej jeden złoty wartości nominalnej akcji;
- 3) maksymalną wysokość podwyższenia kapitału akcyjnego w drodze zamiany obligacji na akcje.

⁹⁾ Przez art. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 1316), która weszła w życie z dniem 20 lutego 2006 r.

¹⁰⁾ Obecnie: Krajowy Rejestr Sądowy zgodnie z art. 86 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

5. Termin zamiany obligacji na akcje nie może być dłuższy niż termin wykupu obligacji. Uchwała o emisji obligacji może określić krótszy termin.

6. Emitent obligacji zamiennych obowiązany jest w warunkach emisji określić szczegółowo:

- 1) termin, w jakim zamiana będzie dopuszczalna;
- 2) sposób przeliczenia obligacji na akcje;
- 3) sposób postępowania w przypadku przekształcenia lub likwidacji emitenta lub zmiany wartości nominalnej akcji przed dniem, gdy roszczenie do zamiany stanie się wymagalne;
- 4) informację o obowiązku zgłoszenia przez obligatariuszy Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz innym organom zamiaru nabycia akcji w drodze zamiany obligacji na akcje oraz o skutkach jego niedopełnienia, wynikających z właściwych przepisów prawa.

7. Oświadczenie obligatariusza o zamianie obligacji na akcje wymaga formy pisemnej i powinno zostać złożone spółce. W tym przypadku nie stosuje się *art. 322 § 1 Kodeksu handlowego*¹¹⁾.

8. (uchylony).

Art. 21. (uchylony).

Art. 22. 1. Spółka może emitować obligacje uprawniające obligatariuszy – oprócz innych świadczeń – do subskrybowania akcji spółki z pierwszeństwem przed jej akcjonariuszami, zwane dalej „obligacjami z prawem pierwszeństwa”.

2. Uchwała o emisji obligacji z prawem pierwszeństwa powinna określać liczbę akcji przypadających na jedną obligację oraz cenę emisyjną akcji lub sposób jej ustalenia.

3. Uchwała o emisji obligacji określa termin wygaśnięcia uprawnień obligatariuszy wynikających z przyznanego prawa pierwszeństwa.

Art. 23. Jeżeli akcjonariuszom służy prawo poboru do objęcia nowych akcji, uchwała o emisji obligacji zamiennych lub obligacji z prawem pierwszeństwa powinna prawo to wyłączyć, z zachowaniem odrębnych przepisów, w zakresie niezbędnym do wykonania uprawnień obligatariuszy.

Art. 23a. 1. Obligacje przychodowe mogą przyznawać obligatariuszowi prawo do zaspokojenia swoich roszczeń z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami emitenta:

- 1) z całości albo z części przychodów lub z całości albo części majątku przedsięwzięć, które zostały sfinansowane ze środków uzyskanych z emisji obligacji, lub
- 2) z całości albo z części przychodów z innych przedsięwzięć określonych przez emitenta.

2. Emitentami obligacji przychodowych mogą być:

- 1) jednostka samorządu terytorialnego, związek jednostek samorządu terytorialnego, miasto stołeczne Warszawa;
- 1a)¹²⁾ Bank Gospodarstwa Krajowego, w szczególności w celu realizacji programów rządowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3, 5 i 7 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 510);
- 1b)¹²⁾ Krajowy Fundusz Kapitałowy Spółka Akcyjna w celu realizacji przedmiotu działalności, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (Dz. U. Nr 57, poz. 491, z późn. zm.¹³⁾);
- 2) spółka akcyjna albo spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w których podmiot, o którym mowa w pkt 1, posiada taką liczbę akcji albo udziałów, która zapewnia mu więcej niż 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, o ile jedynym przedmiotem działalności spółki jest zaspokajanie potrzeb społeczności lokalnych lub wykonywanie zadań z zakresu użyteczności publicznej;

¹¹⁾ Kodeks handlowy utracił moc z dniem 1 stycznia 2001 r. na podstawie art. 631 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037).

¹²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 65, poz. 545, z 2011 r. Nr 28, poz. 143 i Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 1646.

- 3) spółka akcyjna albo spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której jedynym przedmiotem działalności jest wykonywanie zadań z zakresu użyteczności publicznej na podstawie umowy zawartej z jednostką samorządu terytorialnego, związkiem jednostek samorządu terytorialnego lub miastem stołecznym Warszawa i która zadania te będzie wykonywać co najmniej przez okres równy okresowi zapadalności obligacji;
- 4) spółka akcyjna, która na podstawie upoważnienia ustawowego lub na podstawie koncesji albo zezwolenia wykonywać będzie zadania z zakresu użyteczności publicznej albo świadczyć usługi w zakresie transportu lub komunikacji oraz utrzymania i rozwoju infrastruktury komunikacyjnej lub transportowej co najmniej przez okres równy okresowi zapadalności obligacji;
- 5)¹⁴⁾ koncesjonariusz, o którym mowa w art. 37a ust. 2 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, z późn. zm.¹⁵⁾).

3. Z zastrzeżeniem art. 37b ust. 3 ustawy, o której mowa w ust. 2 pkt 5, uchwała o emisji obligacji przychodowych powinna określać rodzaj i cel przedsięwzięcia, sposób obliczenia przychodów z przedsięwzięcia, a także wskazywać, do jakiej części przychodów z przedsięwzięcia lub majątku z przedsięwzięcia służy obligatariuszom prawo pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 1.¹⁶⁾ Uchwała o emisji obligacji może wskazywać na więcej niż jedno przedsięwzięcie.

4. Dane, o których mowa w ust. 3, powinny być umieszczone w treści obligacji przychodowej.

5. Emitent obligacji przychodowych, poza obowiązkami określonymi w art. 10, udostępnia dodatkowo obligatariuszom co najmniej na dwa tygodnie przed każdym terminem wypłaty świadczeń z obligacji, jednakże nie rzadziej niż raz w roku, sprawozdanie zawierające dane o sumie przychodów z przedsięwzięcia, które wpłynęły na rachunek, o którym mowa w art. 23b ust. 1, oraz o kwotach wypłaconych obligatariuszom oraz emitentowi z tego rachunku w okresie od poprzedniej wypłaty świadczeń, a także omówienie struktury przychodów z przedsięwzięcia oraz struktury kosztów ponoszonych przez emitenta na utrzymanie przedsięwzięcia w tym okresie.

6. Po wyemitowaniu obligacji przychodowych emitent obowiązany jest ogłosić w dwóch dziennikach, w tym co najmniej jednym ogólnopolskim, łączną wysokość zadłużenia z tytułu tych obligacji oraz wskazać przedsięwzięcie, o którym mowa w ust. 1.

7. Emitent obligacji przychodowych nie może zbywać ani obciążać składników majątkowych przedsięwzięcia, z wyjątkiem sytuacji, gdy dokonuje zbycia w ramach prawidłowej gospodarki, nie powodując istotnego zmniejszenia wartości tego przedsięwzięcia.

8. Wierzytelności tworzące przychody, do których pierwszeństwo przysługuje obligatariuszom obligacji przychodowych, nie mogą być przedmiotem zabezpieczenia zastawem ani też przedmiotem cesji.

Art. 23b. 1.¹⁷⁾ Z zastrzeżeniem art. 37b ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 23a ust. 2 pkt 5, w przypadku przyznania obligatariuszom, zgodnie z art. 23a ust. 1, prawa do zaspokojenia swoich roszczeń z przychodów z określonego przedsięwzięcia, wszystkie przychody z takiego przedsięwzięcia powinny wpływać na rachunek bankowy, przeznaczony wyłącznie do ich gromadzenia i dokonywania wypłat, zgodnie z ust. 2 i 3.

2. Emitent nie może dokonywać wypłat środków z tego rachunku dla celów innych niż zaspokojenie roszczeń obligatariuszy, z zastrzeżeniem ust. 3. W odniesieniu do środków znajdujących się na rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo potączenia.

3. Emitent może dokonywać wypłat z rachunku bankowego, o którym mowa w ust. 1, w innych celach niż zaspokojenie roszczeń obligatariuszy wyłącznie kwot przewyższających kwotę wystarczającą do zaspokojenia ich roszczeń wynikających z obligacji w okresie następnych 12 miesięcy, o ile możliwość taką przewidziano w warunkach emisji.

4. Środki zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają egzekucji prowadzonej z rachunku emitenta do wysokości kwoty zobowiązania emitenta wobec obligatariuszy.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 7 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 2124), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 433, 843, 1543 i 1646.

¹⁶⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 14.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 14.

5. W przypadku egzekucji przeprowadzanej ze składników majątkowych przedsięwzięcia, zajęciu nie podlega kwota w wysokości niezbędnej do zaspokojenia roszczeń obligatariuszy. Kwota ta przekazywana jest na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 1, i nie może być wypłacana na inne cele niż zaspokojenie roszczeń obligatariuszy.

6. W przypadku egzekucji wszczętej celem zaspokojenia roszczeń z obligacji przychodowych, ust. 5 nie stosuje się.

7.¹⁸⁾ Środków, o których mowa w ust. 2, oraz świadczeń emitenta należnych obligatariuszom od emitenta obligacji w wykonaniu zobowiązań wynikających z tych obligacji nie uwzględnia się przy ustalaniu ograniczeń zadłużenia jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 243 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.¹⁹⁾).

Art. 23c. 1.²⁰⁾ Środki zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 23b ust. 1, są wyłączone z masy upadłości emitentów, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 2–5.

2. Z chwilą otwarcia postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego podmiotu będącego emitentem obligacji przychodowych zobowiązania z tytułu obligacji przychodowych stają się natychmiast wymagalne.

3. W przypadku podjęcia, w trybie wskazanym właściwymi przepisami, decyzji o podziale jednostek samorządu terytorialnego będących emitentami, zobowiązania z tytułu obligacji przychodowych stają się natychmiast wymagalne.

4. Zaspokojenia roszczeń posiadaczy obligacji przychodowych dokonuje się ze składników majątku przedsięwzięcia, z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami upadłego.

Art. 24. 1. Z chwilą wykupu obligacje podlegają umorzeniu.

2. Jeżeli emitent nie wypełni w terminie, w całości lub w części, zobowiązań wynikających z obligacji, obligacje podlegają, na żądanie obligatariusza, natychmiastowemu wykupowi w części, w jakiej przewidują świadczenie pieniężne.

3. W razie likwidacji emitenta obligacje podlegają natychmiastowemu wykupowi z dniem otwarcia likwidacji, chociażby termin ich wykupu jeszcze nie nastąpił. W przypadku zniesienia lub podziału jednostki samorządu terytorialnego, związku tych jednostek lub miasta stołecznego Warszawy, będących emitentami obligacji, odpowiedzialność za zobowiązania wynikające z emisji obligacji ponoszą solidarnie jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki, które przejęły mienie emitenta.

4. Jeżeli emitent zobowiązał się do spełnienia świadczenia niepieniężnego, w razie opóźnienia w jego spełnieniu, na żądanie obligatariusza następuje przekształcenie tego świadczenia w świadczenie pieniężne, do którego stosuje się odpowiednio przepis ust. 2. Zasady przeliczania wartości takiego świadczenia niepieniężnego określają warunki emisji.

Art. 25. 1. Emitent może nabywać własne obligacje jedynie w celu ich umorzenia.

2. Emitent nie może nabywać własnych obligacji po upływie terminu do spełnienia wszystkich zobowiązań z obligacji, określonego w warunkach emisji.

3. Emitent będący w zwłoce z realizacją zobowiązań z obligacji nie może nabywać własnych obligacji.

Art. 26. W razie utraty obligacji imiennej, podlega ona odtworzeniu przez sąd, w trybie właściwym dla umarzenia utraconych dokumentów.

Art. 27. (uchylony).

Art. 28. 1. Emitent, będący jednostką samorządu terytorialnego, związkiem tych jednostek lub miastem stołecznym Warszawa, jest obowiązany oznaczyć cel emisji i nie może przeznaczyć środków pochodzących z emisji obligacji na inne cele.

1a.²¹⁾ Emitent, o którym mowa w art. 23a ust. 2 pkt 5, może przeznaczyć środki pochodzące z emisji obligacji przychodowych wyłącznie na finansowanie budowy autostrady, drogi ekspresowej lub ich odcinków.

2.²²⁾ Emitenci inni niż określani w ust. 1 i 1a nie mogą przeznaczyć środków pochodzących z emisji obligacji na inny cel, jeżeli cel emisji został określony.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 24 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 14.

²¹⁾ Dodany przez art. 7 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 14.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 14.

Art. 29.²³⁾ 1.²⁴⁾ Emitent może, a w przypadku zabezpieczenia emisji poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa jest obowiązany, gdy liczba nabywców obligacji jest wyższa niż 15, przed rozpoczęciem emisji obligacji zawrzeć z bankiem umowę o reprezentację obligatariuszy wobec emitenta, zwaną dalej „umową o reprezentację”.

2.²⁵⁾ W przypadku zabezpieczenia emisji obligacji, o których mowa w art. 23a ust. 2 pkt 1a, zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa, gdy liczba nabywców obligacji jest wyższa niż 15, Bank Gospodarstwa Krajowego, przed rozpoczęciem emisji obligacji, może zawrzeć umowę o reprezentację.

Art. 30. 1.²⁶⁾ Bank, o którym mowa w art. 29 ust. 1, zwany dalej „bankiem-reprezentantem”, pełni funkcję przedstawiciela ustawowego obligatariuszy na zasadach określonych w ustawie oraz w umowie o reprezentację.

2. Przy wykonywaniu obowiązków wobec obligatariuszy bank-reprezentant powinien działać z zachowaniem najwyższej staranności zawodowej.

Art. 31. 1. Funkcję banku-reprezentanta może pełnić wyłącznie bank posiadający kapitał własny w wysokości nie niższej niż równowartość 10 000 000 euro w walucie polskiej, utworzony w formie spółki akcyjnej, lub bank państwowy.

2. Bankiem-reprezentantem w ramach danej emisji obligacji nie może być bank:

- 1) którego członkowie organów nadzoru lub zarządu są dłużnikami emitenta;
- 2)²⁷⁾ będący sprzedającym papiery wartościowe danego emitenta w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych;
- 2a)²⁸⁾ z którym emitent zawarł umowę o oferowanie papierów wartościowych, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 3) którego więcej niż 20% członków organów nadzoru lub zarządu pełni jednocześnie funkcje członka organu stanowiącego, nadzoru lub zarządu emitenta;
- 4) posiadający więcej niż 10% akcji lub udziałów emitenta lub podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do emitenta;
- 5) którego więcej niż 10% akcji lub udziałów jest łącznie w posiadaniu emitenta, członków jego organów stanowiących, nadzoru lub zarządu oraz któregokolwiek z właścicieli emitenta, albo gdy więcej niż 10% akcji lub udziałów podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do banku znajduje się w posiadaniu tych podmiotów lub osób.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 5, nie mają zastosowania do posiadanych przez Skarb Państwa akcji lub udziałów:

- 1) emitenta;
- 2) banku-reprezentanta;
- 3) podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do podmiotów określonych w pkt 1 i 2.

4. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 2, bank-reprezentant zobowiązany jest, w terminie 30 dni od ich wystąpienia, do usunięcia powstałych przeszkód. Jeżeli usunięcie tych przeszkód nie jest możliwe, emitent powinien rozwiązać umowę o reprezentację w terminie nie dłuższym niż kolejne 60 dni, nie wcześniej jednak niż przed zawarciem umowy o reprezentację z nowym bankiem.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 216, poz. 1824), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

²⁴⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 8.

²⁸⁾ Dodany przez art. 191 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538), która weszła w życie z dniem 24 października 2005 r.

5. W terminie 60 dni od zawieszenia działalności banku-reprezentanta lub otwarcia jego likwidacji emitent zobowiązany jest do zawarcia umowy o reprezentację z nowym bankiem. Do chwili zawarcia nowej umowy obowiązki reprezentanta obligatariuszy pełni bank dotychczasowy.

Art. 32. 1. Umowa o reprezentację powinna określać szczegółowo uprawnienia i obowiązki banku-reprezentanta wobec emitenta oraz obowiązki wobec obligatariuszy, jak również obowiązki emitenta wobec banku-reprezentanta.

2. Istotne postanowienia umowy z bankiem-reprezentantem powinny być zamieszczone w prospekcie emisyjnym lub memorandum informacyjnym danej emisji obligacji.

Art. 33. Emitent zobowiązany jest do:

- 1)²⁹⁾ przekazywania bankowi-reprezentantowi informacji bieżących i okresowych:
 - a) na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych – w przypadku obligacji, którymi obrót dokonuje się w ramach zorganizowanego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
 - b) na zasadach określonych w warunkach emisji, zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613) – w przypadku obligacji innych niż określone w lit. a;
- 2) składania bankowi-reprezentantowi, w odstępach czasu nie dłuższych niż trzy miesiące, okresowego sprawozdania z wypełnienia obowiązków wynikających z warunków emisji;
- 3) zawiadamiania banku-reprezentanta – w przypadku ustanowienia zabezpieczenia emisji – o wszelkich zmianach dotyczących ustanowionych zabezpieczeń, w tym także o istotnych zmianach wartości rzeczy lub praw stanowiących podstawę zabezpieczenia.

Art. 34. Do obowiązków banku-reprezentanta wobec obligatariuszy należy w szczególności:

- 1) okresowa analiza sytuacji finansowej emitenta z punktu widzenia jego zdolności do wykonywania obowiązków wynikających z warunków emisji;
- 2) udzielanie odpowiedzi na pytania obligatariuszy dotyczące emisji;
- 3) składanie obligatariuszom, nie rzadziej niż raz na sześć miesięcy, oświadczenia o braku okoliczności, o których mowa w art. 31 ust. 2;
- 4) niezwłoczne zawiadamianie obligatariuszy o sytuacji finansowej emitenta – przed wystąpieniem okoliczności stanowiących naruszenie obowiązków emitenta ciążyących na nim w ramach emisji – o ile zdaniem banku-reprezentanta sytuacja ta stwarza realne zagrożenie dla zdolności wykonywania tych obowiązków przez emitenta.

Art. 35. 1. Do obowiązków banku-reprezentanta, po stwierdzeniu naruszenia przez emitenta obowiązków wynikających z warunków emisji, należy:

- 1) niezwłoczne zawiadomienie obligatariuszy o zaistnieniu okoliczności stanowiących naruszenie obowiązków emitenta wobec obligatariuszy;
- 2) zastosowanie środków mających na celu ochronę praw obligatariuszy danej emisji oraz niezwłoczne zawiadomienie obligatariuszy o zastosowanych środkach.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą obejmować w szczególności:

- 1) podjęcie działań mających na celu ustanowienie przez emitenta dodatkowych zabezpieczeń;
- 2) zawiadomienie emitenta o wymagalności całego długu głównego na wypadek opóźnienia w spłacie określonej części tego długu lub raty odsetek, jeżeli spłatę taką przewidują warunki emisji, albo
- 3) wystąpienie z właściwym powództwem przeciwko emitentowi, albo
- 4) zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości emitenta.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 231, poz. 1547), która weszła w życie z dniem 13 stycznia 2009 r.

Art. 36. Udostępnienie obligatariuszom przez bank-reprezentanta informacji wymaganych przez ustawę lub umowę o reprezentację obligatariuszy odbywa się w drodze publikacji w co najmniej 2 dziennikach, wskazanych w treści prospektu emisyjnego lub memorandum informacyjnego.

Art. 37. Wierzytelności banku-reprezentanta wobec emitenta, w tym także roszczenie o wynagrodzenia przewidziane w umowie o reprezentację, nie mogą zostać zaspokojone w stopniu wyższym niż ten, w którym następuje zaspokojenie wierzytelności obligatariuszy wobec emitenta.

Art. 37a. Roszczenia wynikające z obligacji przedawniają się z upływem 10 lat.

Art. 38. 1. Kto dokonuje emisji obligacji nie będąc do tego uprawnionym lub przy emisji nie zachowuje warunków określonych w ustawie,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej dopuszcza się czynu określonego w ust. 1.

Art. 39. 1. Kto, przy emisji obligacji, o której mowa w art. 9 pkt 2 i 3, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane, które mogą w istotny sposób wpłynąć na ocenę zdolności emitenta do wywiązania się z zobowiązań wynikających z obligacji,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 40. 1. Kto nie udostępnia sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 10 ust. 3–5, lub sprawozdań, o których mowa w art. 23a ust. 5,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie emitenta.

Art. 40a. Kto nie przechowuje środków będących przychodami z przedsięwzięcia na rachunku bankowym, zgodnie z art. 23b ust. 1, lub wypłaca zgromadzone środki w sposób sprzeczny z art. 23b ust. 1–3,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł, karze pozbawienia wolności do lat 2 albo obu tym karom łącznie.

Art. 41. Kto przeznacza środki pochodzące z emisji obligacji na inne cele niż określone w warunkach emisji,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 2 albo obu tym karom łącznie.

Art. 42. (uchylony).

Art. 43. Kto działając w imieniu banku-reprezentanta nie dopełnia obowiązków, o których mowa w art. 35 ust. 1,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 43a. 1. Kto, działając w imieniu lub na rachunek emitenta, proponuje nabycie obligacji nabytych na podstawie art. 25, podlega grzywnie do 1 000 000 zł.

2. Kto nabywa obligacje z naruszeniem zakazów, o których mowa w art. 25 ust. 2 lub 3,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł.

Art. 44. Do obligacji wyemitowanych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 45. Traci moc ustawa z dnia 27 września 1988 r. o obligacjach (Dz. U. Nr 34, poz. 254).

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia³⁰⁾.

³⁰⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 19 lipca 1995 r.